In priſtinum gradum poſt pœnitentiam revocari poſſunt Sacerdotes.

[b] *Mal.* 3. [c] 1. *Pet.* 4. [d] *Ezech.* 9.

ET purgabit [b] *filios Levi: tempus eſt enim* [c] *ut judicium incipiat à domo Dei:* & alibi ſcribitur [d]: *A Sanctis meis incipite.* In filiis autem Levi omnem Sacerdotalem intellige Dignitatem. Si autem Sacerdotes purgandi ſunt, & colandi, ut purum aurum remaneat, & argentum; quid de ceteris eſt dicendum? Qui cùm emundati fuerint, & colati, tunc offerent Domino juſta ſacrificia, & placebit ſacrificium eorum, quod obtulerunt pro Juda, & Hieruſalem, hoc eſt, pro iis, qui Dominum confitentur, & pacem ejus mente conſpiciunt [ſicut dies ſeculi, & ſicut anni antiqui:] ut quomodo in principio placuerunt Deo, ſic poſt peccatum, & pœnitentiam placere incipiant, cùm omni fuerint peccatorum ſorde purgati.

XVI. *Item* GREGORIUS I. Secundino [6] *lib.* 7. *Epiſt.* 53. [an. 599. *Romæ.*]

Lapſi reparari poſſunt.

[e] Rab. *in Pœn. c.* 1. Burch. *l.* 19. *c.* 42. Ivo, *p.* 6. *c.* 85. Pann. *l.* 3. *c.* 147.

QUia Sanctitas [e] tua hoc à nobis requiſivit, ut ſibi de Sacerdotali officio poſt lapſum reſurgendi autoritates ſcriberemus, dum ſe dicit de hoc Canones diverſos legiſſe, & diverſas ſententias inveniſſe, aliàs reſurgendi, aliàs nequaquam poſſe: Ideò nos « generales Synodos à Nicæna incipientes, hanc cum reliquis quatuor veneramur, quia ipſam ſequentes ceteræ in cunctis Canonicis ſententiis unanimiter concordant. Nos verò præcedentes Patres ſequi debemus, qui autore Deo à ſacra Doctrina illorum non diſcordamus. A capite itaque incipientes uſque ad quartum altaris Miniſtrum, hanc formam ſervandam cognoſcimus, ut ſicut minorem major præcedit in honore, ita & in crimine [f]; & quem major ſequitur culpa, majore plectatur vindicta; & ſic poſtea pœnitentia [g] credatur eſſe fructuoſa. §. 1. Quid enim prodeſt triticum ſeminare, & fructum illius non colligere? aut domum conſtruere, & non illic habitare? Poſt dignam igitur ſatisfactionem credimus poſſe rediri ad honorem, & *infrà*.

[f] *al.* & crimine. [g] *al.* vindicta, quæ poſt pœnitentiam.

§. 2. Ad fontem miſericordiæ recurrentes, Evangelii proferamus ſententiam [h]: *Gaudeo*, inquit, *ſuper uno peccatore pœnitentiam agente. magis quam ſuper nonaginta novem juſtis, qui non indigent pœnitentiâ.* Et ovem perditam, nonaginta novem non errantibus relictis in deſerto [i], humero pii Paſtoris ad ovile reportatam Dominus ipſe teſtatur. Si ovis perdita errans poſt inventionem ad ovile humero reportatur, cur poſt pœnitentiam ad Eccleſiæ miniſterium Lapſus non revocetur? Sicut β in Apocalypſi dicitur de miniſtro Eccleſiæ [k]: *Memento unde excideris, & age pœnitentiam, & prima opera fac.* Quid enim eſt gravius, aut carnale delictum admittere, ſine quo pauci inveniuntur, aut Dei filium jurejurando negare? In quo tamen hunc ipſum Beatum Petrum Apoſtolorum Principem, ad cujus ſacrum corpus indigni ſedemus, lapſum eſſe cognoſcimus. Sed poſt negationem pœnitentia ſecuta eſt, & poſt pœnitentiam miſericordia data eſt; quia poſteà ab Apoſtolatu eum non expulit, qui antè quidem ipſum ſe negare prædixit.

[h] *Luc.* 15. [i] in deſerto. *abeſt ab orig.* [k] *Apoc.* 2.

¶ CORR. ROM. « *Ideò nos.*] In duabus editionibus Epiſtolarum B. Gregorii legitur, *ideò generaliſſima, quæ à Nicæno Concilio incipiunt cum reliquis quatuor inveniamus concordantia. Nam & nos præcedentes*, &c. In uno manuſcripto codice eſt, *generaliſſimè*: reliqua eodem modo. Apud Burchardum, Ivonem, Pannormiam, *Nam nos generaliter*; ceteroqui parùm à Gratiano diſcordant.

β *Sicut.*] Hinc uſque ad verſ. *Quid enim*, in aliquot codicibus Epiſtolarum excuſis, & duabus manuſcriptis, Burchardo, Ivone, & Rabano non habentur.

¶ PITH. [6] *Secundino.*] Adde, *ſervo Dei incluſo.*

XVII. IDEM ſuper Ezechielem, *Hom.* 9. *ad c.* 2. [c. an. 600. *Romæ.*]

Poſt acerrimam pœnitentiam Lapſi reparantur.

QUid eſt hoc, quod Prophetæ jacenti dicitur: *Sta ſupra pedes tuos, & loquar tecum.* Qui enim jacenti loquebatur, cur non ſe, niſi ſtanti promittit eſſe locuturum? Sed ſciendum, quia alia ſunt, quæ jacentes, alia, quæ ſtantes audire debeamus. Jacenti enim dicitur, ut ſurgat; ſtanti autem præcipitur, ut ad prædicationem proficiſci debeat. Adhuc enim nobis in infirmitatis confuſione jacentibus præberi non debet autoritas prædicationis. Sed cùm jam in bono opere ſurgimus, cùm jam recti ſtare cœperimus, dignum eſt, ut ad lucrandos alios in prædicationem mitti debeamus. Stans ergo Propheta viſionem ſpiritalem vidit, & cecidit: cadens verò jam monitionis verbum ſuſcepit, ut ſurgeret: ſurgens autem præceptum audivit, ut prædicaret. Nam qui adhuc ex ſuperbiæ vertice ſtamus, cùm jam de æternitatis timore aliquid ſentire cœperimus, dignum eſt, ut ad pœnitentiam cadamus. Et cùm infirmitatem noſtram ſubtiliter cognoſcentes, humiliter jacemus, per Divini verbi conſolationem ſurgere ad fortiora opera jubemur.

XVIII. IDEM *lib.* 18. Moralium, *c.* 16. *ad c.* 28. Job. [an. 590. *Romæ.*]

De eodem.

FErrum de terra tollitur, cùm fortis propugnator Eccleſiæ à terrena, quam priùs tenuit, actione ſeparatur. Non ergo in eo debet deſpici, quod fuit; quia jam incipit eſſe, quod non fuit.

XIX. *Item* HIERONYMUS *ad c.* 3. Michææ. [c. an. 387. *in Paleſtina.*]

Poſt condignam pœnitentiam priſtina recipiuntur officia.

CUm exaudiero eos, *dabo eis virtutem ſpiritûs mei*, & *implebo eos judicio meo*, & *fortitudine.* Animadverte in præſenti loco poſſe docere aliquem poſt peccatum; ſi tamen vitia priſtina, pœnitentia digna diluerit. Unde David poſt adulterium, & homicidium loquitur in pſalmo [l]: *Aſperges me hyſſopo*, & *mundabor; lavabis me*, & *ſuper nivem dealbabor.* Nec ſua tantùm puritate contentus eſt; ſed infert: *Redde mihi lætitiam ſalutaris tui*, & *ſpiritu principali confirma me:* cúmque hoc feceris *docebo*, ait, *iniquos vias tuas*, & *impii ad te convertentur.*

[l] *Pſal.* 50.

XX. *Item* HIERONYMUS *lib.* 2. contra Jovinianum. [an. 390. *ibid.*]

De eodem.

JEſus [m] filius Joſedech [n] Sacerdos magnus, quamquam in typo præceſſerit Salvatoris, qui noſtra peccata portavit, & alienigenam ſibi ex gentibus copulavit Eccleſiam; tamen ſecundùm literam poſt Sacerdotium fordidatus inducitur, & ſtat Diabolus à dextris ejus: & candida illi deinceps veſtimenta redduntur.

[m] Infrà *de Pœn. diſt.* 2. *c. ſi enim.* §. *Jeſus.* [n] *Zach.* 3.

XXI. *Item* EX CONCILIO AGATHENSI [o], *c.* 2. [an. 506. *in Gallia.*]

Per pœnitentiam Clerici correcti gradum ſuum, & Dignitatem recipiant.

[o] Et Capitular. *l.* 7. *c.* 311.

COntumaces [p] Clerici, prout Dignitatis ordo permiſerit, ab Epiſcopis corrigantur: & ſi qui prioris gradûs elati ſuperbiâ, communionem fortaſſe contempſerint, aut Eccleſiam frequentare, vel Officium ſuum implere neglexerint, peregrina eis communio tribuatur; ita, ut cùm eos pœnitentia correxerit, reſcripti in matricula gradum ſuum, Dignitatémque recipiant.

[p] Ivo, *p.* 6. *c.* 366.

XXII. *Item* EX CONCILIO MARTINI Papæ [q], *c.* 17. [c. an. 572. *in Hiſpania.*]

De eodem.

[q] Apud Martinum Bracarenſem.

SI quis Presbyter [r], aut Diaconus « inventus fuerit aliquid de miniſteriis Eccleſiæ venumdaſſe; quia ſacrilegium commiſit, placuit eum in ordinatione Eccleſiaſtica non haberi. In judicio tamen Epiſcopi dimittendum eſt, ſive dignus ſit, ſive indignus in ſuo recipi ut debeat gradu: quia multoties hoc ipſum, quod de Sacroſancto altario contaminatum eſt, in Epiſcopi poteſtate dimiſſum eſt.

[r] Burch. *l.* 3. *c.* 179. *ex Bracarenſi.* Ivo, *p.* 3. *c.* 173. *ex Martino & 240. ex Bracarenſi.*

¶ CORR. ROM. « *Diaconus.*] Sequebatur: *aut Subdiaconus.* Quæ duæ dictiones expunctæ ſunt, quia neque apud Martinum, aut Burchardum, aut Ivonem, neque in antiquis Gratiani codicibus habentur.

XXIII. *Item* AUGUSTINUS ad Bonifacium. [c. an. 417. *in Africa.*]

PALEA. «

BEnè valet Sacerdos reſtitui ad honorem ſuum poſt peractam pœnitentiam: licèt in hoc diverſi diverſa ſentiant, dicentes non poſſe reſtitui ad honorem. Sed ſic dictum eſt propter ſimulatas pœnitentias quorumdam, & propter affectatas honorum dignitates.

¶ CORR. ROM. « *Palea.*] In aliquot vetuſtis exemplaribus Gratiani hæ duæ Paleæ non habentur: ſed poſt finem capitis, *ſi quis Presbyter*, ſequitur continenter, *Quomodo igitur*: ſunt tamen in multis, atque in iis quidem, à quibus plerumque Paleæ abſunt. Ac videntur ſummæ quædam partim præcedentium capitum, *ponderet.* & *quia ſanctitas:* partim ſequentis, *ut conſtitueretur*, quod refertur ex Auguſtino ad Bonifacium. Atque inde potuit in has Paleas hæc eadem irrepere citatio.

XXIV. EX CALIXTO I. & GREGORIO I. [an. 222. & an. 599. *Romæ.*]

PALEA.

SAcerdos quidem ſi cadit, valet, & habet reſtitutionis locum poſt dignam peractam pœnitentiam, in honorem ſuum Propheta atteſtante, qui ait [t]: *Numquid qui cadit, non adjiciet, ut reſurgat?* Et B. Gregorius hoc dicit [u] ad Secundinum incluſum, amicum ſuum. Etiam ab ipſo Propheta in hoc argumentum habemus: qui cùm poſt peractum adulterium, & homicidium perpetravit; tamen poſteà peractâ dignâ pœnitentiâ per Dei gratiam ad priſtinum officium reſtituitur.

[f] *Hier.* 8. [t] Greg. *l.* 7. *Epiſt.* 53.

QUOMODO igitur hujuſmodi autoritatum diſſonantia ad concordiam revocari valeat, breviter inſpiciamus. Sunt quidam, quos non odium criminis, ſed timor vilitatis, & amiſſio « GRATIAN. « 3. *Pars.* « *al.* irrepâ- « rabiliter.
proprii gradûs, & ambitio celſioris ad pœnitentiam cogit. « u
Hos ſacri Canones irrecuperabiliter [u] dejiciunt: quia qui

» ſimulatione pœnitentiæ, vel affectione honoris, à Deo non
» conſequitur veniam, nec ab Eccleſia reparationem mere-
» tur. Unde ſcribit

XXV. AUGUSTINUS ad Bonifacium, *Epiſt.* 50. [c. an. 417. *in Africa.*]

Quare conſtitutum eſt in Eccleſia, ne poſt pœnitentiam quis ad Clericatum redeat.

[x] In Capitular. adjectis. *c.* 132. Polyc. *l.* 6. *tit.* 20. Anſel. *l.* 8. *c.* 3. Ivo, *in prologo*, & *p.* 6. *c.* 386. Pann. *in prologo*, *c.* 8. [y] *Matth.* 18. [z] *al.* detectis.

UT conſtitueretur [x] in Eccleſia, ne quiſquam poſt alicujus criminis pœnitentiam Clericatum accipiat, vel ad Clericatum redeat, vel in Clericatu maneat; non deſperatione indulgentiæ, ſed rigore factum eſt diſciplinæ. Alioquin contra claves datas Eccleſiæ diſputabitur, de quibus dictum eſt [y]: *Quæ ſolveritis in terra, ſoluta erunt & in cœlo.* Sed ne ſorte etiam de ceteris [z] criminibus, ſpe honoris Eccleſiaſtici animus intumeſcens ſuperbè ageret pœnitentiam; ſeveriſſimè placuit, ut poſt actam de crimine damnabili pœnitentiam, nemo ſit Clericus: ut deſperatione temporalis altitudinis, medicina major & verior eſſet humilitatis. Nam & ſanctus David [7] de criminibus mortiferis pœnitentiam egit, & tamen in honore ſuo perſtitit. Et Beatum Petrum, quando amariſſimas lachrymas fudit, utique Dominum negaſſe pœnituit, & tamen Apoſtolus manſit. Sed non ideò ſupervacua putanda eſt poſteriorum diligentia, qui ubi ſaluti nihil detrahebatur, humilitati aliquid addiderunt, quo ſalus totius muniretur; experti, credo, aliquorum fictas pœnitentias per affectatas honorum potentias. Cogunt enim multas invenire medicinas, multorum experimenta morborum. Verùm in hujuſmodi [8] cauſis, [a] ubi per graves diſſenſionum ſciſſuras non hujus, aut illius hominis eſt periculum, ſed populorum ſtrages jacent, detrahendum eſt aliquid ſeveritati, ut majoribus malis fanandis charitas ſincera ſubveniat.

[a] Infrà XXIII. *q.* 4. *ipſa pietas.* §. *verùm.*

¶ PITH. [7] *Nam ſanctus David.*] Vide fragm. Epiſt. Innocentii in V. C. Bonevall.

[8] *Verùm in hujuſmodi.*] XXIII. *q.* 4. *non poteſt.* ex Concil. Placentin. ſub Urbano II. *c.* 2. *c.* 5. XIX. *q.* 2. *cap. ſuper. extr. de ſent. excom.*

XXVI. *Item* EX EPISTOLA Cleri Romani miſſa Papæ Cypriano [b]. [an. 250. *Romæ Carthaginem.*]

Reparationis beneficium non niſi poſt pœnitentiam poteſt concedi.

[b] Extat inter opera B. Cypriani *lib.* 2. *Epiſt.* 7. « [c] Anſel. *l.* 8. *c.* 20. [d] *al.* procedere.

ABſit [c] à Romana Eccleſia vigorem ſuum tam profana facilitate dimittere, & nervos ſeveritatis everſa fidei majeſtate diſſolvere, ut cùm adhuc non tantùm jaceant, ſed & cadant everſorum fratrum ruinæ, propterea nimis remedia communicationum utique non profutura præſtentur, & nova per miſericordiam falſam vulnera veteribus tranſgreſſionis vulneribus imprimantur, ut miſeris ad everſionem majorem eripiatur & pœnitentia. Ubi enim poterit indulgentiæ medicina proficere [d], ſi etiam ipſe Medicus interceptâ pœnitentiâ indulget periculis? ſi tantummodo operit vulnus, nec ſinit neceſſaria temporis remedia conducere cicatricem? Hoc non eſt curare; ſed, ſi dicere verum volumus, occidere.

¶ CORR. ROM.] Locupletatum eſt Caput hoc ex originali.

XXVII. *Item* CYPRIANUS in Sermone de Lapſis. [an. 254. *Carthagine.*]

Impœnitentibus venia concedi non poteſt.

[e] Anſel. *l.* 8. *c.* 32. [f] *al.* Maſonem. *al.* Maſſenum. *orig.* [g] Anſel. *l.* 8. *c.* 37. Polyc. *l.* 4. *tit.* 39. Ivo, *p.* 6. *c.* 397. *p.* 15. 57. & 86. Burch. *l.* 19. *c.* 43. & 73. Pann. *l.* 3. *c.* 149. Rab. *Pœn. l.* 1. *c.* 1. Conc. Neocæſar. *c.* 1. [h] *al.* XX. [i] *al.* corporis.

SI quis [e] præpropera feſtinatione temerarius remiſſionem peccatorum dare ſe cunctis, putat poſſe, aut audet Domini præcepta reſcindere; non tantùm nihil prodeſt, ſed obeſt Lapſis. Provocaſſe eſt iram, non ſervaſſe ſententiam: nec miſericordiam priùs Dei deprecandam putare, ſed contempto Domino de ſua facilitate præſumere. *& infrà.*

§. 1. Mandant aliqua Martyres fieri: ſi juſta, ſi licita, ſi non contra ipſum Dominum à Dei Sacerdote facienda; ſit obtemperantis facilis & prona conſenſio, ſi petentis fuerit religioſa moderatio. Mandant aliquid Martyres fieri; ſed ſi ſcripta non ſunt in Domini Lege, quæ mandant; antè eſt, ut ſciamus illos de Deo impetraſſe quod poſtulant, & tunc facere quod mandant. Neque enim ſtatim videri poteſt de Divina Majeſtate conceſſum, quod fuerit humana pollicitatione promiſſum. Nam & Moyſes pro peccatis populi petiit, nec tamen peccantibus veniam cùm petiiſſet, accepit.

XXVIII. *Item* ISIDORUS ad Maſſanum [f] Epiſcopum. [an. 605. *in Hiſpania.*]

Qui ſunt reparandi poſt lapſum, vel qui non.

DOmino [g] ſancto, meritiſque beato Fratri Maſſano Epiſcopo ſalutem. Quod in Epiſtolis venerabilis Fraternitas tua innuit, videlicet, quod in Canone Ancyrano «, cap. XIX. [h] legitur, poſt lapſum corporalem reſtaurandum honoris gradum poſt pœnitentiam; alibi verò legitur, poſt hujuſmodi delictum nequaquam reparandum antiqui ordinis meritum; hæc diverſitas hoc modo ſolvitur. Illos enim ad priſtinos gradus redire Canones præcipiunt, quos pœnitentiæ præceſſit ſatisfactio, vel condigna peccatorum confeſſio. At contra hi, qui neque à vitio corruptionis [i] emendantur, atque hoc ipſum carnale delictum, quod admittunt, vendicare quadam ſuperſtitioſa temeritate nituntur; nec gradum utique honoris, nec gratiam communionis recipiunt. Ergo ita eſt determinanda ſententia, ut neceſſe ſit illos reſtaurari in locum honoris, qui per pœnitentiam reconciliationem recepiſſe merentur Divinæ pietatis. Hi enim non immeritò conſequuntur ademptæ [k] Dignitatis ſtatum; qui per emendationem pœnitentiæ recepiſſe noſcuntur remedium vitæ. Id autem ne ſorte magis ſit ambiguum, Divinæ autoritatis ſententiâ confirmetur. Ezechiel quidem Propheta ſub typo prævaricatricis Hieruſalem oſtendit poſt pœnitentiæ ſatisfactionem priſtinum poſſe reſtaurari honorem [l]: *Confundere*, inquit, *ô Juda, & porta iguominiam tuam.* Et poſt paulùm: *Et tu*, inquit, *& filiæ tuæ revertimini ad antiquitatem tuam.*

[k] *al.* adeptæ. [l] *Ezech.* 16.

§. 1. Quod dixit, *Confundere*, oſtendit poſt peccati [m] opus debere quemque erubeſcere, & poſt confeſſionem pro admiſſis ſceleribus verecundam frontem humi proſtratam demergere, pro eo quòd dignum confuſione perpetraverit opus. Deinde præcepit, ut poſt ignominiam, & dejectionem nominis ſui, ſive dignitatis, revertatur ad ſuam antiquitatem. Ergo dum quiſque poſt opus confeſſionis ſuæ confunditur, atque ignominiam portans, depoſitionem ſuam cùm humilitate luget; revocari ſecundùm Prophetam ad priorem ſtatum poterit. Item Joannes Evangeliſta Angelo Epheſi Eccleſiæ inter cetera quædam ſimilia ſcribit [n]: *Memor eſto unde ceciderit, & age pœnitentiam, & prima opera fac: alioquì veniam tibi, & movebo candelabrum tuum de loco ejus.* §. 2. Ecce β, inquantum valui, Concilii Ancyrani antiquam planè, & plenam autoritatem ſacris teſtimoniis explanavi, oſtendens eum poſſe reſtaurari in proprio gradu, qui per pœnitentiæ ſatisfactionem noverit propria delicta deflere. Qui verò negligit, nec luget quæ geſſit, & lugenda ſine ullo pudore religionis, vel timore judicii Divini committit; eum nullo modo poſſe ad priſtinum gradum reſtaurari cognoſcas. §. 3. In fine [o] γ autem hujus Epiſtolæ hoc adjiciendum putavi, ut quotieſcumque in geſtis Conciliorum diſcors ſententia invenitur, illius Concilii magis teneatur ſententia, cujus aut antiquior *, aut potior extat autoritas [9].

[m] *al.* poſt confuſionem, id eſt, peccati. [n] *Apoc.* 2. [o] Infrà XXXIII. *q.* 2. *hoc ipſum.*

¶ CORR. ROM. « *In Canone Ancyrano.*] Sic habet hoc Caput in Epiſtola, quæ nuper una cum aliis Iſidori operibus eſt impreſſa Pariſiis, & ita inſcribitur, *Iſidori Hiſpalenſis Archiepiſcopi Epiſtola ad Maſſanum Epiſcopum. Domino ſancto, meritiſque beato*, &c. In Epiſtola autem longiore, eodem argumento, & iiſdem penè verbis, (quæ & ibidem, & antea Antuerpiæ cum libris de ſummo bono impreſſa eſt) non ſit hoc loco mentio Concilii Ancyrani: ſed tamen in editione Pariſienſi titulus hic eſt, *Iſidori Hiſpalenſis Archiepiſcopi Epiſtola de reſtituendis in priſtinum Dignitatem Clericis pœnitentibus: ſeu, Explanatio Canonum aliquot Ancyrani Concilii.* Verumtamen in Canone illo XIX. verſionis Dionyſii (qui apud Græcos, & in aliis verſionibus vigeſimus eſt.) ubi legitur, *perfectionem conſequi ſecundum priſtinos gradus*, Græcè eſt, κατὰ τὸς ἑαυτῶν τοῦ προσήκοντος, id eſt, *ſecundum gradus, qui eò deducunt.* & Balſamon longè aliam ſententiam elicit, quàm Iſidorus.

β *Ecce.*] Hic in Epiſtola longiore multa interjiciuntur.

γ *In fine.*] Hæc nunc leguntur in longiore Epiſtola, non autem in alia, quam ceteroqui Gratianus videtur ſecutus.

[9] CONTIUS. * *Aut antiquior.*] Obſerva differentiam Juris Divini ſive Canonici à Jure Civili: in hoc enim quod poſtremum plebes ſciſcit, id Jus ratumque eſſe jubet Lex XII. ut ait Livius: videturque ſemper poſterior Legislator priore prudentior. At in illo omnia in contrarium ſe habent.

¶ PITH. [9] *Antoritas.*] Adde, *dat.* II. *Kal. Mart. anno* III. *Witerici Regis.*

QUICUMQUE igitur pro criminibus ſuis dignè Deo pœnitentiam obtulerint, autoritate Gregorii, & Auguſtini, & Hieronymi, & Iſidori gradum priſtinæ Dignitatis recipere poſſunt. Qui autem non odio criminis, ſed timore utilitatis, vel ambitione honoris falſas Deo pœnitentias oferunt, in priſtini honoris gradum reparari minimè poterunt. §. 1. Sed objicitur illud « GRATIAN.

XXIX. HORMISDÆ PAPÆ, qui ſcribit omnibus Epiſcopis per univerſas provincias. [c. an. 520. *Romæ ad omnes Epiſcopos.*]

Diaconus, aut Presbyter in adulterio deprehenſi reparari non poſſunt.

SI quis « Diaconus [p], aut Presbyter poſt acceptam benedictionem Leviticam cum uxore ſua incontinens invenitur, ab Officio ſuo dejiciatur. §. 1. Ecce manifeſtè conſtat, quia ſecundùm titulos antiquorum Patrum Sancto Spiritu β ſuggerente conſcriptos, & ſecundùm ſententias CCCXVIII. Epiſcoporum, quas etiam Gallicani Canones continere videntur, Clerici in adulterio deprehenſi, aut ipſi confeſſi, aut ab aliis convicti ad honorem redire non poſſunt. Sed quia forte non deſunt, quibus pro nimia pietate ſuprafcripta Sanctorum Patrum ſeveritas minimè placeat; ſciant ſe CCCXVIII. Epiſcoporum, qui fuerunt congregati in Concilio Nicæno, & reliquos ſtatuerunt Canones, ſententias reprehendere, vel damnare. Sed forte major eſt in illis pietas, quàm in ſuprafcriptis trecentis decem & octo Epiſcopis? major eſt in illis miſericordia, quàm in ſancto Joanne Apoſtolico Papa [q]? major

[p] Arauſicum *c.* 23. & Aurel. 5. *c.* 4. Pann. *l.* 3. *c.* 98. Anſel. *l.* 11. *c.* 87. [q] Suprà *c. minor.*